

INGEDIEND DOOR
grafodil

ON
27-07-2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Filmen zoals de professionals

Deze workshop is door mij voorbereid in het kader van een kamp (Steven Spielfilm – het geheim van de rode draad) van de Bijbelleesvereniging. Hij behandelt het thema film, vanaf het basisidee tot en met de productie en de postproductie.

Het zou natuurlijk een illusie zijn om te denken dat er na deze workshop „Filmen zoals de professionals“ de meest professionele films uit zouden komen. Professionals spelen in een heel andere klasse en gebruiken zeer dure apparatuur. Daardoor hebben ze mogelijkheden die wij niet hebben. Maar het gaat om een aantal fundamentele zaken waar je op moet letten en die een film iets professioneler maken.

De preproductie

De voorproductie kan gerust worden omschreven als de 'planningsfase'. Deze fase mag niet worden onderschat. Hoe meer er in de planning wordt geïnvesteerd, hoe minder verrassingen er tijdens de productiefase zullen optreden.

Het idee

In het allereerste begin staat altijd het idee. Zonder een idee heeft het helemaal geen zin om een film te willen produceren. Het gaat erom een goed verhaal te ontwikkelen en dat verhaal vereist een idee. Maar waaraan is een goed verhaal te herkennen? Hier volgen enkele criteria:

- Het verhaal moet een duidelijke bedoeling hebben
- Er moeten spannende wendingen in worden verwerkt
- De boodschap van het verhaal moet duidelijk worden geformuleerd

De volgende vragen moeten beantwoord kunnen worden:

- Wat is de verhaallijn van het verhaal?
- Welke personages komen in het verhaal voor? Hoe zijn deze in elkaar gezet? Wat is de relatie tussen de afzonderlijke personages onderling?
- Hoe begint en hoe eindigt de film?
- Wat is de boodschap van de film?

- Hoe ziet de spanningsboog eruit?
- Wat zijn de dramatische keerpunten in de film (ook wel plotpunten genoemd)?

Zodra deze vragen zijn beantwoord, moet er een korte samenvatting (een exposé) van het verhaal worden geschreven.

Scenario

Op basis van de resultaten van de eerste planningsfase wordt een scenario geschreven. Een goed scenario heeft een zeer strakke structuur. Het bestaat uit de volgende onderdelen.

De scène

Eerst wordt er een scènetitel opgesteld. Daarbij moeten de volgende vragen worden beantwoord:

- Wordt de scène BINNEN of BUITEN opgenomen?
- WAAR speelt de scène zich af?
- WANNEER speelt de scène zich af (bijv. OVERDAG, 'S NACHTS)?

Een scènetitel kan er bijvoorbeeld als volgt uitzien:
BINNEN - BADKAMER - AVOND

Telkens wanneer er iets verandert, bijvoorbeeld wanneer er eerst BINNEN en daarna BUITEN wordt gefilmd, of wanneer de locatie of het tijdstip van de dag verandert, moet er een nieuwe scène worden aangemaakt.

De handeling

Allereerst wordt er een verhaallijn verwacht. Er gebeurt iets in de scène. Deze beschrijving moet kort en bondig zijn. Belangrijke details die in de film moeten worden getoond, moeten natuurlijk in de verhaallijn voorkomen. Alle details moeten relevant zijn voor het verhaal.

Als een persoon voor het eerst in het verhaal voorkomt, wordt deze naam in HOOFDLETTERS geschreven.

Voorbeeld:
MONIKA kijkt in de spiegel. Ze is uitgeput. Tranen lopen over haar wangen. Haar MOEDER komt de deur binnen.

De dialogen

Dialogen moeten kort worden gehouden. Lange dialogen kunnen langdradig overkomen. In het scenario is een dialoog als volgt opgebouwd:

- Eerst wordt de spreker in HOOFDLETTERS vermeld
- Op de volgende regel staat tussen haakjes de manier waarop er wordt gesproken. Dit deel kan meestal worden weggelaten als het uit de zin en de dialoog duidelijk blijkt
- Daarna volgt ten slotte de dialoog in normale schrijfwijze en zonder aanhalingstekens en afsluitende tekens.

Dialogen worden in het scenario vanaf de linkerkant ingesprongen.

Voorbeeld:
MOEDER (bezorgd) Wat is er toch met je aan de hand? Kan ik je helpen?

Regie- en camera-aanwijzingen

Regie- en camera-aanwijzingen horen eigenlijk niet thuis in het scenario. Als een bepaalde opname echter een specifieke beeldcompositie vereist, kan het soms zinvol zijn om dit te vermelden. Hiervoor worden de volgende afkortingen gebruikt:

- T = totaalbeeld
- N = Close-up
- CU = Close-up
- POV = Point of view

Ook scèneovergangen worden niet in het scenario geschreven. Er zijn echter

- FADE IN
- FADE OUT

zich gevestigd voor het begin en einde van de film, respectievelijk het begin en einde van een scène.

Storyboard

Een storyboard is een andere manier om de film te plannen. Hierin worden de afzonderlijke scènes geschetst. Dit geeft een overzicht van de afzonderlijke scènes en het verloop van de film.

De productie

De camera

Het kiezen van de 'juiste' camera is meestal geen gemakkelijke keuze. Er zijn ontelbare mogelijkheden en elke camera heeft zijn voor- en nadelen. Het belangrijkste criterium bij de keuze is natuurlijk de prijs. Terwijl sommige camcorders en DSLR-modellen al vanaf een paar honderd frank te koop zijn, kunnen grotere camera's al snel enkele duizend of zelfs tienduizend frank en meer kosten.

Hier volgen enkele cameratypen en hun voor- en nadelen:

Digitale spiegelreflexcamera (DSLR)
zijn eigenlijk ontworpen om foto’s te maken. Maar ze worden ook steeds vaker ingezet bij filmproducties.

De geluidsopname

Voor de geluidsopname worden ofwel microfoons gebruikt die in de camera zijn ingebouwd, ofwel externe microfoons. Net als bij de camera's zijn er ook hier grote kwaliteitsverschillen.

Gesproken teksten worden vaak opgenomen met een richtmicrofoon. Om ook met deze microfoons dicht bij de spreker te kunnen komen, worden geluidsstatieven gebruikt. Andere mogelijkheden zijn kleine microfoons die aan de spreker worden vastgemaakt.

De **omgevingsgeluiden** (de achtergrondgeluiden) moeten eveneens ter plaatse worden opgenomen. Hiervoor worden microfoons gebruikt die qua karakteristiek een groter dynamisch bereik hebben.

Het kan nuttig zijn om ter plaatse een of enkele minuten lang alleen het omgevingsgeluid op te nemen en te analyseren. Hierdoor worden storende geluiden al vóór de eigenlijke productie opgemerkt.

Stabilisatiesystemen

Statieven behoren tot de basisuitrusting van elke cameraman. Vooral bij het fotograferen met een telelens zijn ze onmisbaar. Bij statieven hangt het sterk af van het gebruiksdoel hoe ze worden ingezet. Dure statieven kunnen zeer robuust zijn en een draagvermogen van meerdere kg hebben. De statiefkop is van doorslaggevend belang. Er moet op worden gelet dat de zwenkbewegingen (horizontaal en verticaal) soepel verlopen. Vooral bij goedkope statieven is dat vaak het grootste minpunt.

Bij bewegende opnames worden systemen zoals de **Steadycam** of **Glidecam** gebruikt. Er zijn systemen die met de hand worden gedragen en die het camerawerk vergemakkelijken. Maar juist bij langere opnames of bij relatief zware camera's is een systeem dat over de heupen en schouders wordt gedragen onmisbaar.

Verschillende beeldformaten

Een film leeft van verschillende beeldformaten. Door deze beeldformaten weten we de kijker te raken. Bij elk beeldformaat moet daarom de vraag worden gesteld: waarom kies ik juist voor dit beeldformaat? Hier volgen enkele beeldformaten en wat ermee wordt beoogd:

Het **totaalbeeld** geeft de kijker een overzicht van de scène. Het toont de hoofdpersonen in de omgeving waarin ze zich bewegen. Een extreme vorm van het totaalbeeld wordt **een supertotaalbeeld** genoemd. Deze worden met een zeer brede hoek opgenomen en in dit beeld lijken de acteurs extreem klein. Daarbij staat het landschap centraal.

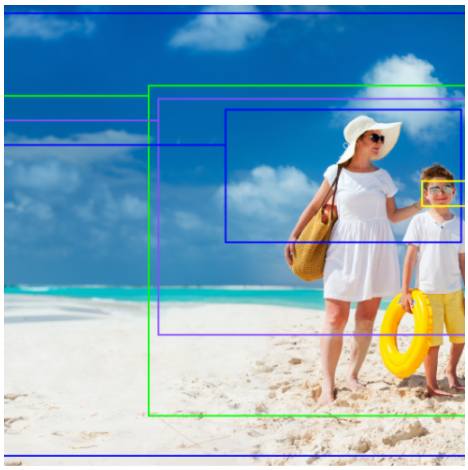
In het **halve totaal** worden de hoofdpersonen nu op ware grootte weergegeven. Dit trekt de kijker meer mee in de handeling. Hier draait het om de actie in het verhaal.

Een speciale opnamegrootte wordt**„Amerikaans“** genoemd. Hierbij worden de acteurs ongeveer tot aan de knieën in beeld gebracht.

In de **halfclose-up**kunnen gebaren goed worden weergegeven. Bij de **close-up** daarentegen draait het vooral om de mimiek.

In de **detailopname** wordt de aandacht gericht op een bepaald detail, bijvoorbeeld de zonnebril van de jongen of de inhoud van de tas van de vrouw.

In de film worden afwisselend verschillende beeldformaten gebruikt. Dit zorgt voor spanning. Hieronder volgt een afbeelding die deze verschillende beeldformaten moet verduidelijken.

De perspectieven

Naast de beeldformaten worden ook verschillende perspectieven gebruikt. Daarbij is het van belang onder welke hoek de camera op het object wordt gericht.

Het standaardperspectief is het **normale perspectief**. Er wordt gefilmd op ‘ooghoogte’. Dit perspectief wordt bijvoorbeeld vaak gebruikt bij interviews.

Bij het **onderaanzicht** wordt de camera van onderaf op de scène gericht. Dit kan een zekere dominantie of superioriteit uitdrukken. Maar ook het tegenovergestelde is mogelijk, bijvoorbeeld wanneer mensen in de grote hal van een luchthaven naar het informatiebord kijken en dit buitensporig groot lijkt. Een extreme vorm van het onderaanzicht is het zogenaamde **kikkerperspectief**.

Bij het **bovenaanzicht** wordt de camera van bovenaf op de scène gericht. Dit kan hulpeloosheid of eenzaamheid uitdrukken. Maar ook een overzicht is vanuit dit perspectief mogelijk, bijvoorbeeld om een slagveld te tonen. De extreme vorm hiervan is het zogenaamde **vogelperspectief**.

De nabewerking (postproductie)

Videomontage

Videomontage kan een zeer tijdrovende klus zijn. Allereerst heb je software nodig waarmee je de opgenomen clips kunt knippen (bijvoorbeeld Adobe Premiere, Final Cut Pro X, Magix Video Deluxe, Vegas, enz.). Vooral bij grotere projecten is een goede organisatie erg belangrijk. Als je een scenario hebt opgesteld, kun je de filmfragmenten bij het importeren aan de scènes toewijzen. Maar er zijn ook andere werkwijzen denkbaar. Begin eerst met een ruwe montage en verfijn deze later. Bij professionele montage is de harde overgang de meest gebruikelijke overgang. Gebruik overgangen slechts zeer spaarzaam.

De geluidsmontage

Bij de geluidsmontage wordt er eerst op gelet dat de gesproken tekst in een goede verhouding tot de sfeergeluiden wordt gemixt. Geluidsontwerpers maken van deze twee delen een nieuwe mastertrack. Daarop worden vervolgens de achtergrondmuziek en de geluidseffecten gemixt. Met muziek kan heel veel worden bereikt. De muziek zet de toon. Kijk maar eens naar een actiefilm zonder muziek. De film verliest dan zijn hele effect. De muziek draagt bij aan de spanningsboog en brengt emoties over.

Effecten en animaties

Effecten en animaties zijn weliswaar cool, maar meestal ook erg bewerkelijk om te realiseren. Het eenvoudigst zijn zogenaamde keyframe-animaties, waarbij een object (video, afbeelding, enz.) in de tijdlijn via twee punten wordt aangepast qua grootte, positie, rotatie, enz.

Bronvermelding

- Titelafbeelding: René Graf
- Afbeeldingsformaten: Fotolia

Weitere Informationen

Tags
Film
Workshop
Voorbereiding
Productie
Creatief

Leeftijd
13–16 jaar

Aantal deelnemers
1–20

Bijbel
Deze informatie ontbreekt.

Duur
Er zijn geen gegevens beschikbaar.

Terrein / Omgeving
In gesloten ruimtes

Materiaal
Een hoop werk

Bestanden downloaden
Geen downloads

KI Generierter Inhalt
Inhoud
Tags
Leeftijd
Aantal deelnemers
Bijbel
Duur
Terrein / Omgeving
Materiaal

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/nl/wiki/art/filmen-zoals-de-professionals